

EMPORDÀ FEDERAL

Terra de llibertat

Jo'n diria del

EMPORDÀ

per fer fort la

en una sola persona.

Preus de suscripció

Figueres 1 pta. trimestre.
Fora. 1'25

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Administració: Carrer de la Presó, n.º 8.

Número solt 10 cents.

» atrassat 20 »

Any VII

Figueres 9 de Juny de 1917.

Núm. 329.

MODERNA FARMACIA CUSÍ

PA I PASTES DE GLUTEN PER
A DIABETICS, PERSONES GRA-
SSES I MALALTS DELICATS DE

: : : PAHIDÓ : : :

GRANS
MAGATZEMS

PUIG PARÍS

SASTRERIA I NOVETATS PER A HOME
GRAN BAZAR DE ROBA FETA

ESPECIALITAT EN TRÀJOS SPORT
ELS MES IMPORTANTS DE LA COMARCA
PREU FIXE

Bandarreria neutralera

Es inaudita la manera com interpreta la situació espanyola respecte al conflicte internacional, la prempsa i els polítics de la facció «troglodítica» a sou de l' Embaixada teutona, que son els portaveus de la turbamulta exigidora de la neutralera bandarrista, estulta i poca-vergonya que, en aquestes hores de sublims exaltacions espirituals, ens està degradant als ulls del mon civilitzat.

La Nota francesa demanant al Gobern d'Espanya que, per a garantia de la propia neutralitat espanyola detentada ja per l'espionatje, per les estacions radiogràfiques i per l'insòlita intromissió dels agents alemanys que, amb l'inspecció prèvia dels vaixells mercants, dificulten el nostre comers d'exportació que és una de les poques mitigacions que contra la críssis econòmica posseïm; la Nota francesa, doncs, demanant al govern d'Espanya que asseguri la llibertat de les aigües jurisdiccionals no compreses en la zona del bloqueig submarí, baix advertència de que, en cas d'impotencia o de timorateria, s'empendren les esquadres aliades el servei de vigilància contra les aggressions marítimes i per a assegur-

rança de les comunicacions internacionals, qual acció sempre redundaria en benefici fins de la nostre actitud d'extrabeligerancia, ha remogut les fibres de la patrioterà neutralera fins al punt de que es demana que, amb una demostració militar de movilització, s'exigeixin reparacions per l'intromissió que en els nostres afers interiors suposa la susdita Nota. I aquí vé lo divertit del cas, si per altre part no fos dolorosa demostració d'absentisme moral i racional en la xenofòbia bandarrista de la neutralera «bochera». Perquè, quin dret tenen a la sulfuració—de segona mà—, per una intromissió legal que demana una neutralitat estricta d'assegurances jurisdiccionals marítimes, els qui, devant una intromissió traïdora que ens interromp la vida econòmica, que ens perjudica alevosament i que converteix les nostres aigües en cataus de Tritons assassins, no mes se'ls ha ocorregut aconsellar cordura a les soliviantades fres dels elements sanament protestataris de la nació? Es que hi ha dret a aixecar un llògic advertiment de cancellerfa com a bandera de exacerbacions bellicoses quant no mes s'ha tingut un gest de conformisme hipòcrita devant quaranta naus enfonzades i un centenar de cadàvres que des del fons del mar enllairen un vagit de recor-

dadores vindictes cap a terra endins allá ont ample es Castella? Es que socaba la neutralitat una. Nota que, malgrat el seu sentit conminatori, reclama garanties per a la neutralitat mateixa?

Doncs, deixant de banda la inconseqüència del partidisme neutraler germanófil, demostra, aquest incident, el com és ficticia una neutralitat que implica perjudici del dret de gents internacional sense potència defensiva per a ferla prevaldre a les escomeses coercitives d'algún dels beligerants. I en aqueix cas, com fa notar l'*Heraldo de Madrid* en el seu editorial del 18 de Maig, la neutralitat es converteix en un celestiatge passiu que porta involucrat una indirecta i fatal enagenació de sobiranía, en una híbrida situació estatal que reclama, dolorosament, un aportament de tutela extranya per a la salvaguarda d'uns interessos que aqueixa neutralitat no pot, impostument, amparar.

I perxó es falsa, si en ordre espiritual no fos estúpida, la nostra posició farisaicament absentista. I perxó es sospitosa la garruleria dialèctica de la prempsa i dels polítics espanyols subordinats a les investigacions del príncep de Ratibor al extremar la campanya de neutralera bandarrista contra les queixes de l'

Entente. I perxó es perillosa l'actitud del Gobern al mantenir burdament aquest estat de ficció estatal quant el territori coster es un gran dipositi d'aprovisionament de submarins pirates i les nostres aigües son mortalla d'ignobles sacrificis a la vesània teutona burladora de tota justícia i de tot sentit humanitari.

¡Oh, la neutralitat de les hidalgues que no mes la poden mantenir cantant la *jota!* ¡Oh, la neutralitat que prediquen els «boches» honoraris de per aquí, i que significa: tranquilitat i bons aliments i visca la submarina ignominiosa!... L'ànima del pobre fogainer del *Patricio* pot anar clamant pels aires, com un Hamlet filosòficament tràgic: ¡Neutralitat, tens nom de femella!...

JOAN DESCLOT.

CASA EN EL PORT DE LLANSÁ, capassa per a set persones, se lloga per el mes de Juliol. Raó casa Canet.

La qüestió del dia.

A hores d'ara, tots els espanyols estan preguntant-se allò d'aquella dita vulgar del nostre país:

Vermouth

Para evitar confusiónes pidase en bares y cafés con estas palabras:

"Vermouth Rossi"

Martini & Rossi legítimo Torino

—Qui mana a can Ribot, la truja o l'porc?

De tots modos, manin els uns o els altres, no essent ni uns ni altres el poble, ben poc ens interessa.

Els uns volgueren la llei de jurisdiccions i els altres se la deixaren imposar, com ara també es deixen imposar, donant-se aires ridículs de governants.

I la nostra, de Junta de Defensa, quan la podrém fer?

El «xim-xim» i el «gori-gori».

L'orgue regionalista propiament dit, de la nostra localitat, va publicar un comentari a les sardanes del 28 de Maig, que gairebé nosaltres el suscriuriem. Certament, hi han músics *vandalics* que fan sardanes amb obligats de cornets i altres excessos, que mereixen presiri. I no es menys cert que l'*Himne de Riego* i la *Marcha den Pere Camps*, son coses passades de moda. Lo que no es passat de moda es la Marseillesa. Aquí a Espanya un 93, hi vindria com l'anell al dit.

Pero el certus es que el mateix dia del *xim-xim*, de l'*Himne de Riego*, tocàt a la Rambla, en conmemoració d'una lluita contra 'ls carlins, una colla de ciutadans, de bon matí ja cantaven el *gori-gori* amb ciris a la mà, cap a la Salut falta gent.

El comentarista de la Lliga, qui sembla que vol esser *noucentista*, d'això últim no 'n parla i es pla mes vell, mes ranci, i mes ridícul aquest *gori-gori carlí* que aquell *xim-xim* «liberal». Lo del *gori-gori*, es, especialment, molt mes perniciós. Postava que les tres quartes parts dels que anaven amb el círi, son socis de la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà»?

El periòdic de la Lliga demostra una vegada mes lo fals d'allò de que entre ells «hi cab tothom». Si al costat de la nota ridiculitzant als liberals no hi ha la nota ridiculitzant als carlins i als catòlics; si al costat de la gazetilla *recomanada*, del *Sagrat Cor*, no hi ha una franca heretgia sensa recomanació, tothom continuará creient que aquell primer pis de la Rambla es un centre catòlic disfusat amb les quatre barres.

Nosaltres hem volgut associar les quatre barres a totes les ansies de redenció del poble. Els de la Lliga les fan apareixer com un pendo d'església.

Així, no iré pas drets.

GANGA.—Para vender hay una bicicleta, con tres marchas, casi nueva; una mesa redonda para café; un mos-trador con todos los accesorios para una tienda.

Muy barato. Razón casa Canet.

ens tonifica i saneja pel nostre prurit de proporcionar-l'hi pols i brutícia pèra que ens infecti? ¡Perdóname vent sanitós, si no t'hem proporcionat les flaires i netedat que pertoquen als beneficis que ens regalas! Ens esmenarem.

Si el nostre poble així ho desitja, si no, fesnos valer, i esplica la bona intenció a tota la nostra rodalia fins allí ont arribi la teva fresca i poderosa alegria.

**

Aquesta vegada, en dia festiu encaminavem nostres passos cap a casa l'exbatlle don Gregori Santaló. Encaixades, bona i amabilissima Jacullida, mirant quadros, respirant l'estada d'un home de Llei, amb absència de signes de plet, esferichidors, Biblioteca ben cuidada, bon gust i sensillesa al mateix temps, extremada pulcritud. A fora continua el dia cancirós. El despaitx del Sr. Santaló clar i somrient convida a enraonar de tot menys de plets. No hi ha, i en felicitem al seu posseidor l'evocació, a copia de paperassos espargits i amenassadors, de trasllats i escriptures, de la tristesa del que, ric o pobre ha d'anar a consultar al lletrat pera que l'hi resolgui las trifugues. Es una saleta pera rebrer a l'amic client i consolar les seves penes ó resoldre els seus assumptes.

—Siguem-hi senyor Santaló, i perdoni, lo essencial era arribar a vosté i empiparlo, sense tanta retòrica... empró diuen que s'ha de dir i fins hem arribat a creure-ho i perdoni empró ja està fet.

Anem a l'interrogatori i a les respostes i consideracions que va dignar-se el Sr. Santaló fersos, encaminades totes elles a sentar el seu criteri sobre la qüestió que ens ocupa, amb el carinyo que l'hi mereix tota qüestió per petita que sigui i afecti a la seva ciutat estimada.

1.º Convé ó no convé pel pervingre de Figueras anar ó no al empréstit? Encare que les opinións d'estatistes célebres hagin sigut variadíssimes i molt dividides respecte aquest particular, creu en principi que s'hi pot anar, tenint en compte la solvència legal i moral de l'entitat que porti a cap l'empréstit. S' inclina indiscutiblement i ho creu naturalíssim posar-se al costat de la solvència moral.

2.º Té Figueras potencialitat suficient pera anar a un empréstit?

Apoiant-se en la rahó anterior, creu que segons les persones que se portin a la casa comunal en devé la solvència moral de la Corporació. Enten així mateix que 's indispensable i s'ha de tenir molt en compte la cohesió i unitat de mires dels individus que 's portin a desempenyar el càrrec de Concellers.

3.º Quines millores cal fer amb els diners enmatllevada?

1.º Subsol higienitzat. Clavegueres amb aigua abundant.

2.º Adoquinat de carrers.

3.º Cubrir la ribera com a complement de cloaques.

4.º Expropiacions.

El Sr. Santaló conceptúa que podrian ferse quatre grups que podrian deter-

minar la conveniència de l'empréstit.

a.) Gastos ordinaris. No s'hi fixau perque han d'esser coberts amb els ingressos ordinaris.

b.) Gastos extraordinaris que constitueixin riquesa i en conseqüència collocació lucrativa de capital.

c.) Gastos que no produeixin riquesa, empró si cultura de necessitat.

d.) Gastos extraordinaris per la millora de serveis públics.

Extrem a.—Res a dir, perque l'Ajuntament per ministeri de la llei i per bona administració l'ha de cumplir.

Extrem b.—Municipalitzacions que redituïn.

Extrem c.—No podrà aconsellarse l'empréstit fins i a tant que l'anterior dangués per la seva amortisiació i pagament d'interessos. Exceptua de lo concernent a cultura, la creació d'una escola amb mestre retribuit esplendidament pel Municipi, empró cumplint extictament les obligacions per aquest imposades. Amb tots els materials necessaris per l'instrucció donats als nois—tant pobres com rics—La creació d'un sello Municipal que podria adquirir amb el nombre que per convenient tinguessin aquelles persones que volguessin coadiuvar a l'acció del Municipi i segons el seu estat de fortuna i anonimament es creguessin amb el deure, donant per sellos, diguem-ne de cultura, satisfacció en part de lo per el Municipi sufragat.

Xóquila senyor Santaló!

Extrem d.—Encare que no hagi de redituar es necessari que 'ls vehins hi han de contribuir.

4.º—Quina quantitat deu esser enmatllevada?

—Te el límit i extensió necessaria la quantitat. Enten s'ha d'estudiar lo que hagi de ser objecte de l'empréstit i enmatlavar la cantitat resultant dels estudis.

5.º—Es d'oportunitat l'empréstit?

—Creu que ho es pel moment, i enten no es pot desperdicar l'ocasió pel major interès que el diner podrá donar un cop acabada la guerra europea.—El diner entra avui a Espanya amb gran cantitat i està desitjós de colocació.

Mercés Sr. Santaló, en nom propi de Figueras.

J. CUSI i J. PICHOT.

Figueras, Maig 1917.

SE DESEA una casa con jardín, pagándose buen alquiler.

Razon casa Canet.

En Morano a Figueras

Si les ciutats tinguessin cronistes que registressin els aconteixements artístics que senyalen la vida espiritual d'un poble, bona seria la tasca a fer per el cronista de Figueras, amb motiu del aconteixement artístic ocorregut durant la present setmana en aquesta ciutat.

IODENOL MARTIN

Para evitar confusiones pidase en bares y cafés con estas palabras:

"Vermouth Rossi"

—Qui mana a can Ribot, la truja o l'porc?

De tots modos, manin els uns o els altres, no essent ni uns ni altres el poble, ben poc ens interessa.

Els uns volgueren la llei de jurisdiccions i els altres se la deixaren imposar, com ara també es deixen imposar, donant-se aires ridículs de governants.

I la nostra, de Junta de Defensa, quan la podrém fer?

El «xim-xim» i el «gori-gori».

L'orgue regionalista propiament dit, de la nostra localitat, va publicar un comentari a les sardanes del 28 de Maig, que gairebé nosaltres el suscriuriem. Certament, hi han músics *vandalics* que fan sardanes amb obligats de cornets i altres excessos, que mereixen presiri. I no es menys cert que l'*Himne de Riego* i la *Marcha den Pere Camps*, son coses passades de moda. Lo que no es passat de moda es la Marseillesa. Aquí a Espanya un 93, hi vindria com l'anell al dit.

Pero el certus es que el mateix dia del *xim-xim*, de l'*Himne de Riego*, tocàt a la Rambla, en conmemoració d'una lluita contra 'ls carlins, una colla de ciutadans, de bon matí ja cantaven el *gori-gori* amb ciris a la mà, cap a la Salut falta gent.

El comentarista de la Lliga, qui sembla que vol esser *noucentista*, d'això últim no 'n parla i es pla mes vell, mes ranci, i mes ridícul aquest *gori-gori carlí* que aquell *xim-xim* «liberal». Lo del *gori-gori*, es, especialment, molt mes perniciós. Postava que les tres quartes parts dels que anaven amb el círi, son socis de la «Lliga Nacionalista de l'Alt Empordà»?

El periòdic de la Lliga demostra una vegada mes lo fals d'allò de que entre ells «hi cab tothom». Si al costat de la nota ridiculitzant als liberals no hi ha la nota ridiculitzant als carlins i als catòlics; si al costat de la gazetilla *recomanada*, del *Sagrat Cor*, no hi ha una franca heretgia sensa recomanació, tothom continuará creient que aquell primer pis de la Rambla es un centre catòlic disfusat amb les quatre barres.

Nosaltres hem volgut associar les quatre barres a totes les ansies de redenció del poble. Els de la Lliga les fan apareixer com un pendo d'església.

Així, no iré pas drets.

GANGA.—Para vender hay una bicicleta, con tres marchas, casi nueva; una mesa redonda para café; un mos-trador con todos los accesorios para una tienda.

Muy barato. Razón casa Canet.

Hem de declarar expontànea i lleialment que la tasca que ens hem impostat no té fi polític ni es cap plataforma electoral. L'idea de donar al públic els interviews i procurar fer atmòsfera a favor d'un empréstit Municipal es filla d'un dels firmants; l'altre l'ha acullida amb tota la fe i confiança que es mereixen les bones pensades i l'amistat íntima que el lliga al pensador. Tampoc es nostra l'iniciativa d'un empréstit. Una persona intelligentíssima i amantíssim del avens de nostra Ciutat, que es digne conceller i company de Consistori, i que en altres Ajuntaments havia ocupat tant honrós càrrec, es el pare de la criatura.

Fem constar novament com afirmavem en l'anterior article-interviu que els entusiasmés, la vidència clara i il·luminosa, l'idoneitat i els solidíssims coneixements d'en Ricard Giralt, nostre bon arquitecte, han donat l'empenta decisiva i ens ha inoculat la seva ardidesa encare que aprofitant centigrams tant sols de la seva inoculació de vida.

Com hem confessat avans, el pare de la criatura si be amb mitjans propis mes que suficients pera educarla i ferla creixer sana i vigorosa, ha preferit que l'Ajuntament l'adoptés pera que tots els concellers inspirantse solsament en la

guapesa del infant l'hi aportessin cada un d'ells la part d'entendiment i bona fe per a contribuir a hemosejarlo i procurar sigui robust. Es i ha de ser obra de majories i minories, l'empréstit Municipal, i han d'ajudar-hi tots els bons ciutadans de Figueras, dedicante-hi ses iniciatives i fent coneixer el seu parer an els que han elegit pera representarlos i administrarlos pera el mellor acert del seu com-

és. ¿Hem de continuar com fins are fent treball de formigueta isolada o hem d'una vegada empenyer el formiguer nombrós i ben complert per a obrar tot d'un cop?

¿Hem de subjectarnos als migradets pressupostos ordinaris, ont no poden tenir unitat i consistència les grans obres o be hem d'aixecar un empréstit suficient raonat i estudiat, pera en poquisíssims anys cambiar l'aspecte en neta i sana, la nostra estimada Figueras?

Ha de continuar la sonriente, alegre, hospitalaria capital de l'Empordà, vestint per sempre les seves polsoses gales? La ciutat de Cel obert amb vistes a l'Europa llatina ha de desdir de la seva germana Perpignan de l'altra cantó de Pirineu?

¿Hem de maleir la tramontana que

subsol higienitzat. Clavegueres amb aigua abundant.

2.º Adoquinat de carrers.

3.º Cubrir la ribera com a complement de cloaques.

4.º Expropiacions.

El Sr. Santaló conceptúa que podrian ferse quatre grups que podrian deter-

mine substitut de l'oli de fetje de bacallá.—Reconstituent de gust agradable i excellents efectes.—Antiga i acreditada Farmacia de R. MARTIN, successor de Deulofeu.—Rambla, 12.

En Morano (no diré mai en Paco Morano, perquè an els Deus, el respecte ens impideix, tractar-los com a senzills mortals), el mes gran actor actual del Teatre castellà ens ha fet l'honor de venir a representar les millors obres del seu repertori. Aquest fet, que desgraciadament sembla, qu'haurà estat ignorat per molts, es quelcom de ben trascendental per a l'espiritu del nostre poble. Una fruïció selecte d'art dramàtic, l'art depuradíssim d'en Morano, es quelcom de tan elevat, de tan únic, que deuria constituir per a tot Figueras l'oportunitat de mostrar aquell amor a la cultura i a l'art de que tantes vegades ens hem volgut enorgullir els figuerencs.

Emprou malauradament, les representacions de *Papá Lebonnard*, la fonda obra francesa en la que el gran Morano hi mostra les seves grans condicions de comediant; de *El Interprete de Hamlet*, l'intensa tragicomedia del americà Sasse amb l'interpretació justa i sublim d'aquell cas patològic per el gran Morano; de *El Centenario*, l'espiritual comèdia dels Quintero, quin protagonista executat per en Morano, el consagra el primer mestre de l'escena espanyola, i per últim *Los muñecos* la subtilissima evocació d'aquell París d'avant guerre acabada representada per En Morano i la seva selecta companyia, no foren suficients per a fer sortir el cargofiguerenc de la seva closca d'indiferència i càcul.

...Si el cronista de la ciutat fos fidel, darrera la nota que sagellarà el pas d'en Morano per Figueras hi deuria fer constar, l'injusta indiferència de la ciutat envers aquell gran artista.

Qu'el cronista de la ciutat, com tots els qui patim la dèria d'escriure pel públic, no devém pas afalgar-lo sense té ni sò, qu'és precis esser just, i una queixa justa serà sempre la prova mes ferma que d'amistat faré a un amic volgut.

El públic de Figueras ha estat injust envers el gran Morano. El seu art excels està per damunt de totes les apreciacions econòmiques, el seu art sublim no admet comparacions ni valoracions metàtiques...

Mestre Moranol Adeussia! No vos en aneu de la nostra petita ciutat, amb el rencor a l'ànima, penseu que no hem sapigut comprender tot el valor de la vostra obra,— i aquesta confessió que sortia dels llavis de tots els qui anaren a aplaudir-vos, be val el vostra perdó i la consideració qu'esperem conservar, de qui essent un tan gran artista, deu servir en el fons de la seva ànima els mes generosos sentiments.

OMEGA.

Banc Hipotecari d'Espanya

Agencia:
J. Valderrama
MADRID.
A L'EMPORDÀ
J. SANS I ROQUER
ADVOCAT

Actualment presta el Banc al interès anyal del 5 per cent i per a plazos de 5 a 50 anys amb garantia de finques rústiques i urbanes.

Gestió i tramitació dels processos, Cervantes, 25.

FIGUERES

L'Orfeó «Germanor Empordanès» a Barcelona.

Dissabte passat, dia 26 de Maig, en el tren correu de les 2 de la tarda marxaren cap a Barcelona, al objecte de pendre part a la gran festa dels Orfeons de Catalunya, els cantaires del nostre «Germanor Empordanès». Una gran gentada anà a despedir-los i l'estació, oferint en aquella hora, un bell i animat aspecte. Repetint les paraules del nostre Desclot, be podríem dir que allò sembla un maig. ¡Quina florida de joventut i quina alegria s'endevinava en tots els rostres!

Poc després el tren xiscà. Per les finestres dels vagons els mocadors blancs volejaven i entremig de les jhurras i visques al «Germanor», aquell desapareixia i deixava enrera a nostra ciutat volguda.

El viatge, amb tot i resultar una miqueta llarg, transcorregué animat, regnant-hi el major bon humor i la mes franca alegria.

Un cop arribats a Barcelona, foren rebuts a l'estació per una Comissió del «Casal Provincial Gironí», i, després de les salutacions de costum, es dirigiren a les respectives fones conforme a la classificació que de Figueres es portava feta.

En havent sopat, tots els orfeonistes en corporació, es dirigiren vers el Casal Gironí, on hi donaren, després d'esser esplendidament obsequiat, un escollit concert, quin programa, integrat per inspirades composicions d'autors catalans i estrangers, fou executat amb tal justesa i afinació que la nombrosa concorrença que omplenava el saló de festes, amb sos nutritius i únams aplaudiments, obligà la repetició de la major part de les peces.

No volem deixar d'esmentar la tasca acurada dels solistes M. Carreras, C. Furrasola, J. Sanchez i R. Bassagañas. Tots estigueren a l'altura de les seves facultats. El senyor Furrasola, especialment, estigué incomparable en l'execució de «Spirto Gentil» veient-se precisat, per acallar els aplaudiments, a cantar un passatge de «Rigoletto», seguent en aquest, igualment aplaudit.

Al finalitzar la primera composició de la segona part, dugues xamoses senyoretas se atancaren vers l'escenari i obsequiaren a nostres orfeonistes amb formosos bouquets de flors naturals. Al mateix temps, el nostre conciutat N. Enric Vilà, en un brillant discurs, donà la benvinguda als cantaires empordanesos fentlos-hi ofrena d'una bonica llàcada per a la seva gloria Senyera.

El senyor Teixidor J. en representació del Ajuntament de Figueres, remercià les atencions de que eren objecte i el Sr. Foraster en nom del Orfeó, feu constar, en belles i sentides paraules, el mes pregó agraiament per la franca i cordial acollida que se's dispendava, afegint que aquell acte de germanor perdurable en la pensa de tots els companys cantaires amb el viu desig de correspondre a gentilesa tanta.

I amb les notes vibrantes de «Patria Nova» es donà per finida aquella veillada que, com digué el senyor Foraster, en guardarán tots els concorreguts grat i dolç recort.

L'endemà, a les 10 i mitja, es dirigiren, uniformats, cap a la casa de Família, on tingué lloc l'assaig general de les peces que debien cantar-se, després del qual tots els Orfeons, convenientment ordenats i en manifestació intermenable, feren cap, passant per les Ramblas, carrer Ferrán, plaza San Jaume, etc., etc., a la grandiosa plaza de Catalunya. L'aspecte que aquesta oferia era imponent. Milers i milers de persones es trovaven aplegades allí, fenturosos de sentir les cantades dels catalans cantaires. Il·quin bo que feia veure aquell incontable estol de barretines blaves en mig de les quals s'hi destacaba magestuosa la vermelló de la típica barretina empordanesa...

Al apareixer el mestre Millet en la seva tribuna, s'imposà el silenci. Les primeres notes de «La cançó dels infants» deixaren sentir-se i una ovació delirant ressonà en tota l'extensió de la plaza.

Se succeiren les demés cantades i l'ovació repetint-se, arribà a esser xardorosa, indescrivible al començar les primeres tonades del «Cant a la Senyera», del mestre Millet. Be pot dir-se que la multitud, entusiasmada, frenètica, corresa, ajuntava llurs aplaudiments a les notes vibrantes de la composició del gran Mestre.

A les 2 i mitja de la tarda, amb el cant de «Els segadors» i sense llamentar incidents d'importància, finia la gran festa dels Orfeons, de la qual Barcelona i Catalunya entera en guardara eternal recort.

A la nit, l'Orfeó Català donà un selecte concert en el Palau de la Música Catalana, en honor dels orfeonistes forasters, els qui sortien verament encantats de l'affliganada execució amb que brodà les peces cantades.

El dilluns visitaren l'Ateneu Empordanès, i, en ocasió de tocar-hi sardanes l'orquestra «Pep», se'n tocà una del director del Orfeó, Sr. Gratacós, seguit calurosament aplaudida i efusivament felicitat el seu autor.

La Junta d'aquell Ateneu ofrenà, també, per a la Senyera del Germanor una bonica corbata en recort a la visita que se's hi féia. Mes tard, i en el mateix local, tingué lloc un escollit ball on les nostres simpàtiques figurenques, puntejant les sardanes, mostraren la seva gracia i exquisida formosura.

I arribà el dimarts. De retorn a les llars volgudes, en el tren, tot eren cants, rialles i alegria. Tot-hom, nois i noies, xics i grans, venien vellament impresionats de l'excursió que, a grans gambades, deixem ressenyada. Mes, per esser completa hi mancava una

nota i aqueixa no hi faltà. El tren entrava en agulles i l'Orfeó, entonant l'Himne a la Senyera, era aclamat per la gran gentada que invadia l'enden i voltants de l'estació. Consta, per xo, que he s'ho mereixia. Figueres pot enorgullir-se del seu Germanor, puig que a no ser ell la nostra ciutat hauria deixat de portar el seu gra de sorra an aquesta superba festa, tant bella i tant catalana.

Are lo que cal es perseverança. A treballar tothom i així podrà dir-se: Fins l'any vinent.

SALVADOR BOSCH y ROIG, Director de la Escuela Práctico Mercantil y representante de la importante Compañía de seguros LA CATALANA, participa el traslado de sus despachos a la calle Matadero Viejo, núm. 4.

De la Sessió Municipal.

Poca cosa de nou. El senyor Texidor, don Jaume, posa en evidència al senyor Texidor, don Emili, per que vota contra un dictamen per ell firmat.

El Sr. Pascal, que malgrat parlar sempre de l'obrer, es l'únic patró que a Figueres s'ha vist posat en lletres de morto per un seu treballador, les emprem contra el seu company de minoria senyor Texidor, don Jaume, per que, malgrat estar conforme en qu'el nou nomenament de peó recaigui en persona que d'ofici sia paleta, vol que aquest soldament cobri el jornal de manobre. Adiós leader!

El senyor Texidor (J.) creu desacreditats els arguments del Sr. Pascal, i aquest afegeix, qu'el Sr. Texidor no està al alcans de lo qu'ell diu. (Tableau!)

Se discuteix una vegada mes la conveniència de nomenar una comissió que ha de fer uns estudis per a la millora de nostra ciutat, i després de posar-se en evidència alguns senyors de la minoria, s'aprova la proposició de referència. Els senyors Lopez, Pascal i Texidor J. i E., fan el bot i no voten; i el Sr. Giralt fentse càrrec de que un advocat no deu ignorar les lleis, se repensa i vota que no com des del principi ha fet el Sr. Moragas.

SE DESEA ALQUILAR EN FIGUERAS una casa amueblada para família de 4 personas, con pensión o sin ella.

Informarán en la administración de este periódico.

Mot de la fin.

Ahir divendres al tocar les onze de la nit, per un capritxo de la maquinaria, el rellotje de la vila continuà tocant durant mes de deu minuts amb una perseverant bogeria...

Entre 'ls noctambuls de la Rambla se feren els mes diversos comentaris no mancant-hi, el polític just i encertat:

— Sembla talment —dèia el bon ciutadà— que 'l sanyó Luisitu, ja sigui alcalde!

I la sanitosa rialla esclatà, trencant l'augusta calma de la nit estrellada.

GARAGE SOLER Automóviles, venta y alquiler. Representante de la FORD MOTOR COMPANY.

Telegramas: Soler-Figueras.

Plaza PI MARGALL.

Llegím i retallém.

«Hay sueños que muchas veces, vaticinan hechos al parecer imposibles pero que se realizan, y son como un aviso oportuno.

Nosotros hemos soñado que hace pocos días, el diputado a Cortes por Figueras, don Carlos Cusi, había sido presentado por su coetáneo de Torroella de Montgrí, don Julio Fournier, al jefe del partido conservador don Eduardo Dato y que había ingresado en el grupo idóneo conviniendo no dar publicidad al cambio de camisa hasta que haya variación de política.

Claro está, que en su viaje a la acera de enfrente acompañan al señor Cusi, algunos, muy pocos liberales, entre ellos dos de esta ciudad que bien pudieran ser personas que desempeñan el cargo de concejal. (I en Baldíri, el seu secretari, no passará en la Diputació, de la minoria liberal a la conservadora?)

Ponemos al tiempo por testigo.

Parece que ha influido en la decisión del diputado por Figueras, el desengaño que acaba de sufrir con la adjudicación del

arriendo de contribuciones y que alguno de los seguidores de la procesión va empujado por la vanidad de empuñar una vara que el partido liberal no ha de poner más en sus manos.

Luego dirán que el ideal, está por encima de la peseta y de la ostentación.

¡Buen refuerzo adquiere el partido conservador!

Felicitem al senyor Moragas únic conservador datista coneugut per tal, des de que aspiraba a la vara de R. O., per la adquisició qu'ha fet amb els senyors Cusi i Monegal, amb quins elements ja podrá comensar a formar junta.

SE VEN una barberia en punt cèntric d'aquesta Ciutat.

Informarán en la redacció d'aquest periòdic.

Sinceritat (?)

Parlant de la sessió, amb atraccions, Libertad faltant a la veritat com sol fer, escriu: «(En este estado el pobre senyor Pichot asustado dice) que su preposición quede sobre la mesa.»

Tothom sab que això s'ha inventat els subdits del cacic, com tothom sab que qui va fer quedar sobre la taula la proposició fou el Sr. Giralt, i aquest mateix senyor ho diu ben clà al escriure: «A instancia del Sr. Giralt quedó la mencionada proposició sobre la taula, i s'axecó la sessió.»

Quina consideració i respecte poden mereixer a la Ciutat els que així, amb tanta mala sombra tergiversen els fets i les coses?

Escola Municipal de Dibuix.

Durant l'últim curs, el nombre de matriculats fou el de 284; havent obtingut premis extraordinaris els alumnes següents:

Senyoretas: Agna Estela Durán.—Adela Riera Carré.—Pilar Casas Casanovas.—Lluïsa Font Jacobi.—Maria Batlle March.—Maria Villoria Camps.—En Pere Cairó Batlle i En Salvador Dalí Domenech.

Han sigut premiats amb metàlic: senyoretas, Nieves Gomez Crosas.—Agna Carreras Dalfo.—Dolors Ubaneil Traiter; i els senyors: En Joan Gelabert Horta.—Agustí Soler Grau.—Antoni Botey Suti. Enric Subià Bonal.—Pere Gratacós Padrosa.—Angel Vilanova Ginjauem.—Joan Casanovas Barneda.

Han obtingut diplomes de Mérit i Aplicació, 21 i 22 alumnes respectivament.

Amb justicia hem de fer constar lo profitós que són aquells cursos donades les dotes excepcionals i el treball incansable del Profesor don Joan Nuñez ajudat per don Sebastià Escapa, als quals adreçem nostra pregonada admiració.

La crisis suro-tapera.

A la reunió que tingué lloc en el Govern Civil, de Girona, per a buscar remei a la crisi suro-tapera, el diputat provincial Sr. Inglés, recullint paraules del Sr. Montaner demanà que tot l'auxili que puga obtenir-se dels poders públics i en tots els aspectes, comprengui als pobles de l'alta montanya com Agullana, La Junquera, Darnius, Masanet i La Bajol.

Tinguent en compte que poden crear-se sucursals dels «Dochs» de Palamós i San Feliu, el Sr. Montaner recullint els desitjos del Sr. Inglés, observa qu'els Ajuntaments deurien oferir locals per a depositar-hi les mercaderies, creuant el Sr. Inglés que això no ha d'esser cap obstacle, seguit lo essencial, el participar de les concessions que puguin obtenir-se.

Molt ens plau poder felicitar al Sr. Inglés per el seu desvetllament a favor d'una industria qu'és la que més ha sigut perjudicada per la guerra.

Tauro-maquia.

El cronista municipal de *La Veu*, al parlar del espectacle donat pels seus amics en la avant-passada sessió, diu qu'allò semblava una plassa de Toros, i per a arrodonir-ho, *Nuevo Figueras* fa el cartel amb en Llapisera, Charlot, i Botones trobant-ho el públic ben ensopagat. Pro, tornant al col·laborador de *La Veu*, eren molts els qu'és preguntaven: no se li va ocurrir rès mes, que esmentar l'espectacle de les banyes?

No podia dir per exemple qu'allò era un camp d'Agramante?

La pietat es una gran virtud, i s'ha d'esser pietós senyors de *cà La Veu*.

I. CARLOS MERCIER

Sucesor de ESTEBAN POMÉS

Fábrica de Pastas finas para sopa

Calle Nueva, núm. 6 y Blanch núm. 1

Teléfono, núm. 52

FIGUERAS.—(Provincia Gerona)**SOMBRERERIA
DE
Pararols Germans**

Per imposició de

LA MODA

sempre lo mes modern i elegant en

Sombreros : Gorres : Corbatas : etc, etc.

FIGUERAS

Monturiol, 9

BANCA Y CAMBIO

DE

J. FERRÁN Y GALTER

(Sucesor de Miguel Coldecarrera)

Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre París y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de metálico y de títulos en custodia, etc. etc.

Calle Vilafant, 2 y 4.—FIGUERAS

Consultorio del Dr. Tutau**Para enfermedades Venéreas y de la Piel****Nuevo horario de Consultas**Días laborables { De 11 a 12 mañana { Jueves: solo de 10 a 1 mañana
excepto los jueves { » 4 1/2 a 6 1/2 tarde { Festivos « 10 a 12 id.

Calle Vilafant, 24, bajos.—FIGUERAS

RECADERO

— DE —

**FIGUERAS A PERPIGNAN
y vice-versa**

Admite comisiones los Jueves y Domingos en el «Café Bar Parisién», Rambla; y calle de Perelada, 13, Figueras. En Perpiñan, Rue Grande San Martín, 71.

NO COMPREU MOBLES

sense visitar primer el gran magatzem

EL 24

— DE —

ESTEVE VILANOVA

Carrer Amplia, 24.—FIGUERAS

Solidesa, elegancia, baratura.—Exposició permanent.

Por**10 céntimos...**

pueden mineralizar Vdes. mismos, instantáneamente el agua de mesa, haciéndola alcalina y litinada, ligeramente gaseosa, digestiva, muy refrescante y agradable, aun pura. Basta para ello hacer disolver en un litro de agua potable un saquito de

LITHINES del **D'GUSTIN**

El agua así mineralizada constituye el régimen indispensable para preservar las enfermedades y curar las afecciones de los riñones, vejiga, hígado, estómago, intestinos

Cada caja contiene 12 paquetes permitiendo hacer 12 litros de agua mineral.

Depositari únic per a Espanya: **M. DALMAU I OLIVERAS**

Passeig de l'Industria, 14.—BARCELONA.

«El Eco de la Moda»

NARCISO FONT

SASTRE-MODISTO

Plaza Constitución, 4 y Portella, 1.—FIGUERAS

Corte y confección elegantes.—Especialidad en trajes de Señora y de ceremonia.—Gran esmero en todos los trabajos.

→ DROGUERÍA →
— DE —
JULIO MARGALL
Plaza de la Constitución, 14
FIGUERAS

Productos Químicos y Farmacéuticos • Aguas minerales • Artículos para la Fotografía • Pinturas, Colores, Barnices.

Novedades
para
Señora

HIJOS DE J. MATAS

FIGUERAS

FARMACIA FERRÁN

Subida al Castillo, 6.—FIGUERAS

Centro de Específicos Nacionales y Extranjeros y de Aguas minero-medicinales.—Soluciones inyectables esterilizadas.—Suecos y Vacunas.—Oxígeno puro.—Ortopedia—Perfumería higiénica.—Báscula medical.—Herboristería medicinal selecta.—Laboratorio especial para análisis profesionales.—Depositario exclusivo de los productos de la S. A. «Producción Farmacéutica Española» y de las Pastillas «Orión» al eucaliptus contra la tos.

Especialidades Farmacéuticas FERRÁN

Fosfomaltina Granular, poderoso tónico reconstituyente.—Fermentos digestivos, de excelente resultado para corregir y curar los desarreglos del Aparato digestivo.—Neurokephaline, remedio seguro e inofensivo del elemento dolor cualquiera que sea su causa.—Píldoras laxo-purgantes, purgante suave y agradable. Regulador de las funciones intestinales.—Lombricida vegetal, infalible para expulsar los gusanos intestinales (eucs) de los niños.—Loción capilar, higienede la cabeza. Hermosea, evita y detiene la caída del cabello.

Depósito general: **FARMACIA FERRAN**